cantus ansambl

06

SEZONA 2025./2026.

NITI JUČER, NITI DANAS — SAMO SUTRA

Zapratite nas na
društvenim mrežama.

WWW.CANTUS-ANSAMBL.COM
WWW.HDS.HR

06

Koncertni ciklus Cantus Ansambla

SEZONA 2025. / 2026.

NITI JUČER, NITI DANAS – SAMO SUTRA

Ponedjeljak | 18. svibnja 2026. | 20.00 sati
Mala dvorana KD Vatroslava Lisinskog

CANTUS ANSAMBL

Eleonora Hil, koncertna majstorica
Joško Stojanov, violina
Pavle Janković, viola
Jasna Chelfi, violončelo
Borna Dejanović, kontrabas
Ana Tutić, flauta
Dunja Čolić, oboa
Danijel Martinović, klarinet
Nicholas Maxim Cox, klarinet
Žarko Perišić, fagot
Bank Harkey, rog
Vedran Kocelj, truba
Mario Šincek, trombon
Ivica Geček, tuba
Vedran Vujec, udaraljke
Francesco Mazzoleni, udaraljke
Mirjana Krišković, harfa
Viktor Čižić, klavir

BERISLAV ŠIPUŠ
dirigent

—

EVA MACH
violina

IRVINE ARDITTI
violina

cantus ansambl

SRĐAN DEDIĆ:
Heat of the Night za violinu solo* — 8’
IRVINE ARDITTI, violina

ŠIMUN MATIŠIĆ
*Talija, Kaliopa i Terpsihora čitaju Sapfo**,
za komorni ansambl — 8’

VERONIKA REUTZ DROBNIĆ
Three Thoughts on Folk Music, za komorni ansambl — 6’

DAVID BATINIĆ
*Topographia Somnii** za komorni orkestar — 11’

KREŠIMIR KLARIĆ
Disenssio, koncert za violinu i komorni ansambl* — 19’
I. Fractura
II. Suspensio
III. Conflictus
IRVINE ARDITTI, violina

—

TŌRU TAKEMITSU

Rocking Mirror Daybreak, za dvije violine — 12’

I. Autumn
II. Passing Bird
III. In the Shadow
IV. Rocking Mirror
EVA MACH, violina
IRVINE ARDITTI, violina

LUKŠA V. MONTANA

SENKŌ, za ansambl, fiksnu elektroniku i video* — 10’

JANA PITALO i **TINA MASNIĆ**, videodizajn

MATKO BREKALO

*Fractality Paradox**, za komorni ansambl — 8’

TIHOMIR RANOGAJEC

*The Last Birdsong** — 9’30

—
*praizvedba

U godini u kojoj nizom koncerata i suradnji obilježava svoju 25. obljetnicu, Cantus Ansambl zadnji je koncert u ovoj sezoni posvetio novoj glazbi, opravdavajući svoju misiju pokretača i izvođača suvremene hrvatske glazbene produkcije. Program koncerta sastavljen je većinom od novih djela mladih skladateljica i skladatelja čije su partiture odabrane na Prvom javnom pozivu Ansambla raspisanom u kolovozu 2025. godine. Među prijavljenim autorima i autoricama, koji su mogli prijaviti i do dvije skladbe nastale nakon 1. siječnja 2020. komisija u sastavu Berislav Šipuš, Ivan Josip Skender, Danijel Martinović, Helena Skljarov i Juraj Marko Žerovnik odabrala je ukupno sedam skladbi za izvedbu na ovom koncertu. Među njima, šest je novih djela iz pera skladatelja Tihomira Ranogajca, Šimuna Matišića, Matka Brekala, Lukše Vučića Montane, Krešimira Klarića i Davida Batinića te skladba iz 2023. godine Veronike Reutz Drobnić. Uz poticanje mladih, Cantus Ansambl potaknuo je nastanak i novog djela za violinu solo Srđana Dedića koji je svoju skladbu *Heat of the Night* zamislio i posvetio Irvineu Arditti ju, rezidentnom gostu solistu i koncertnom majstoru Cantus Ansambla u 2026. godini. Maestro Arditti djelo će praizvesti u prigodi ovog koncerta, dok će uz članicu ansambla, Evu Mach, predstaviti poetičan i introspektivan violinski duet japanskog velikana suvremene glazbe Tōrua Takemitsua.

Skladatelj i pedagog **SRĐAN DEDIĆ** (Zagreb, 13. lipnja 1965.) diplomirao je kompoziciju 1989. na Muzičkoj akademiji u Zagrebu kod

profesora Stanka Horvata. Usavršavao se kod Françoisa-Bernarda Mâchea u Strasbourgu (1990. – 1991.), kod Geerta van Keulena u Amsterdamu (1991. – 1993.) i kod Jojija Yuase u Tokiju (1998.). Od 2005. predaje na Odsjeku za kompoziciju i glazbenu teoriju Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu, a 2024. postaje redoviti profesor u trajnom izboru. Od 1991. razvija računalne programe koji provode vlastite algoritamske skladateljske tehnike, rezultati kojih su protkani u njegovim skladbama. Dedićeve skladbe izvođene su u 28 zemalja Europe, Sjeverne i Južne Amerike, Azije, u Australiji, s uglednim orkestrima i izvođačima kao što su Briselska filharmonija, The Louisville Orchestra, Korejski komorni orkestar, Praški simfonijski orkestar, Simfonijski orkestar RTV Slovenija, Zagrebačka filharmonija, Simfonijski orkestar HRT, Zagrebački solisti, Cantus Ansambl, Turning Point Ensemble, Aurelia Saxophone Quartet, Penderecki String Quartet, Zagrebački kvartet, Gudački kvartet Sebastian, Zagrebački kvartet saksofona, Monika Leskovar, Petrit Çeku, Boris Brovtsyn, Luka Šulić, Mia Elezović te još mnogi drugi domaći i strani orkestri, sastavi i solisti. Dobitnik je više nagrada i priznanja: prve nagrade na Međunarodnoj skladateljskoj tribini UNESCO-a u Parizu (1988.), Nagrade Muzičkog biennala Zagreb (1989.), Nagrade Hrvatskog glazbenog zavoda (1990.), prve nagrade na 29. Festivalu suvremene glazbe u Indiani (1995.), izbora žirija Međunarodnog društva za suvremenu glazbu (ISCM) u Južnoj Koreji (1997.) i Belgiji (2012.), Nagrade Josip Štolcer Slavenski (2013.), Nagrade Boris Papandopulo Hrvatskog društva skladatelja (2017.), nagrade Porin za najbolju

skladbu klasične glazbe 2026. i drugih. Skladbe su mu objavljene na deset diskografskih izdanja među kojima su i dva autorska CD-a u izdanju Cantusa, 13 partitura izdali su mu nakladnici Donemus (Amsterdam), PeerMusic (New York, Hamburg) i Cantus (Zagreb). Redovni je član Hrvatskog društva skladatelja od 1990. godine.

Uz praizvedbu svoje skladbe ***Heat of the Night***, za violinu solo, Srđan Dedić je zapisao: „Bila mi je iznimna čast skladati za jedinstvenog interpreta Nove glazbe – Irvina Ardittia, čije djelo pratim desetljećima. Slušajući brojne snimke njegovih perfektnih izvedbi i gledajući ga uživo desetak puta, stvorio sam subjektivnu sliku o tome kakve glazbene ideje odgovaraju maestrovu karakteru. Glazbeni materijal koji koristim, zbog virtuoziteta i ekspresivne snage solista prepun je dinamičnosti i tehnički zahtjevnih detalja (složene ritmike, polimetrije, brzih pasaža) kojima nastojim ocrtati atmosferu i vibrantnost – noći. Kozmička energija noći koja me često drži budnim i potiče na kreativnost, unutrašnji je pokretač glazbene radnje ove skladbe. Temeljna emocija uzbuđenja nazire se i u naslovu skladbe, a isprepletena je i epizodama kontemplacije i mira.“ (S. Dedić)

ŠIMUN MATIŠIĆ skladatelj je i udaraljkaš rođen 1996. godine u Zagrebu. Diplomirao je udaraljke u klasi Ivane Kuljerić te kompoziciju kod Mladena Tarbuka, nakon početnog studija kod Davorina Kempfa. Dobitnik je niza nagrada, uključujući Nagradu Stjepan Šulek, Nagradu

splitskog ljeta Judita, priznanje Grada Čakovca Josip Štolcer Slavenski, godišnje nagrade HDS-a Boris Papandopulo, pet nagrada Porin, četiri nagrade Status te nagrade Marul. Redovito sklada za festivale, komorne sastave i soliste uključujući narudžbe za Osorske glazbene večeri, Muzički biennale Zagreb, Međunarodno saksofonističko natjecanje Josip Nochta, Zagrebačko glazbeno proljeće. Kao izvođač te aranžer nastupa i snima s različitim klasičnim, jazz i alternativnim glazbenicima i ansamblima. Aktivno sklada glazbu za kazalište i film, a od 2025. godine umjetnički je voditelj Ciklusa klasične i jazz glazbe u Gavelli te predsjednik Zaklade Davorin Kempf. Trenutačno je zaposlen kao asistent na Muzičkoj akademiji sveučilišta u Puli te se usavršava kao student poslijediplomskog studija Konzertexamen na Hochschule für Musik und Theater Hamburg kod profesora Elmara Lampsona.

Nova skladba ***Talija, Kaliopa i Terpsihora čitaju Sapfo*** svojevrsni je nastavak skladateljevog djela *Fragment 21* za gudački kvartet te drugi dio *Sapfo trilogije* na čijem trećem dijelu Matišić trenutačno radi. „Skladba se formalno oslanja na strukturu grčke drame (*Talija)* te je podijeljena u devet dijelova: prolog, parod, tri epizodija između kojih su tri korske pjesme te eksod. Princip poezije (*Kaliopa)* prikazan je kroz inspiraciju koju donosi sam sadržaj teksta i prema metričkim karakteristikama. Za svaki formalni dio skladbe koristio sam fragmente grčke pjesnikinje Sapfo (134, 34, 1, 136, 17, 42, 70, 52, 104a – kako se uobičajeno navode u kritičkim izdanjima). (izvor: https://digitalsappho.org/) Mikrostruktura i makrostruktura svakog tog dijela

temelji se na različitim grčkim metrima, ovisno o kojem se fragmentu pjesnikinje radi. Princip plesa *(Terpsihora)* očituje se u činjenici da se materijal razvija inspiriran dramaturgijom suvremenog plesa (za razliku od dramaturgije drame koja je vezana za likove, zaplet itd., dramaturgija suvremenog plesa postoji bez ijedne riječi ili radnje te nastaje iz odnosa ritma, trajanja, dinamike pokreta, ponavljanja, tišine itd.). Iako naslov možda na prvi pogled upućuje na programnu skladbu, moja ideja bila je upotrijebiti utjecaje i principe različitih umjetnosti, koje u naslovu predstavljaju pripadajuće im muze, u odnosu na literarni predložak te vidjeti kakvom će glazbom takav pristup rezultirati. Neki od instrumenata koje koristim u ovoj skladbi direktni su potomci njihovih antičkih predaka, no ni na koji način mi ideja nije bila pokušaj rekonstrukcije antičke glazbe." (Š. Matišić)

VERONIKA REUTZ DROBNIĆ skladateljica je i izvođačica nove glazbe, poznata po inovativnom radu s vizualnim i netradicionalnim notacijama te skladbama koje uključuju postojeće, često folklorne materijale. Njezino istraživanje usmjereno je na neurokognitivne i perceptivne procese u izvođenju grafičkih i animiranih partitura. Uz bogatu umjetničku karijeru, doktorirala je na HfM Karlsruhe u suradnji sa Sveučilištem za umjetnost u Zürichu. Tijekom karijere, Veronikine skladbe stekle su međunarodno priznanje te su izvođene na prestižnim festivalima diljem svijeta, a izvodili su je ansambli i orkestri kao što su Orkestar SWR-a, Badische Staatskapelle, PART Ensemble, Klangforum

Wien, Berliner Nonett, Orkestar Opere HNK-a u Zagrebu, Ansambl Synchronos, Ansambl Identitat i drugi. Veronika je dobitnica nekoliko prestižnih nagrada i stipendija, uključujući nagradu na skladateljskom natjecanju u Suntory Hallu u Japanu, nagradu na natjecanju Ansambla Identitat u Koreji, nagradu Salastina u SAD-u, nagradu SEED za kompoziciju, stipendiju Cusanuswerk za izvrstan doktorski i umjetnički rad te Njemačku stipendiju. Studirala je u Zagrebu, Stuttgartu i Karlsruheu te jedan semestar na Kunitachi fakultetu za glazbu u Tokiju. Trenutačno djeluje kao slobodna skladateljica i doktorandica na Visokoj školi za glazbu u Karlsruheu i Sveučilištu za umjetnost u Zürichu te kao gostujuća istraživačica na Kraljevskom glazbenom sveučilištu u Stockholmu i predavačica na Kraljevskom institutu za tehnologiju u Stockholmu.

Skladba ***Three Thoughts on Folk Music*** *(Tri misli o tradicijskoj glazbi*) iz 2023. godine istražuje bogatu teksturu hrvatske tradicijske glazbe. Umjesto citiranja ili promatranja materijala, djelo se upušta u kreativnu reinterpretaciju, tretirajući tradicijski materijal kao polazište za nove zvučne narative. Skladba je podijeljena u tri jasno razgraničena dijela, pri čemu svaki crpi nadahnuće iz različitih regija Hrvatske. U početnim taktovima prvog i drugog dijela pojavljuju se izravni citati iz tradicijske glazbe, no oni se ubrzo transformiraju, oblikujući nove zvučne pejzaže koji nadilaze izvorni kontekst. Drugi dio osobito se ističe postupnim crescendom, kroz koje se razvija melodijski motiv temeljen na izvornom citatu. Taj se motiv potom predstavlja

u novom harmonijskom svjetlu, čime dobiva posve drukčiji karakter, prepoznatljiv, ali izvan granica tradicionalnog.

DAVID BATINIĆ (Bergheim, 1996.) je nakon završene srednje škole u Šibeniku studirao teoriju glazbe i kompoziciju u klasi Berislava Šipuša na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Tijekom studija usavršavao se kod brojnih domaćih i inozemnih skladatelja te profesora, među kojima su Ivica Ico Bukvić, Aljoša Solovera-Roje, Hilda Paredes, Peter Askim i drugi. Njegove skladbe izvođene su u Hrvatskoj i inozemstvu, uključujući izvedbe u Švedskoj, Sloveniji, Njemačkoj, Ujedinjenom Kraljevstvu, Češkoj i Kanadi, u izvedbi Zagrebačke filharmonije, Zagrebačkih solista, Cantus Ansambla, Puhačkog orkestra Muzičke akademije u Zagrebu, ansambla Kölner Gesellschaft für Neue Musik, Dua Eolian, Serious Ansambla, Kalamos kvinteta i drugih. U rujnu 2020. godine diplomirao je studij teorije glazbe, dok studij kompozicije nastavlja u Švedskoj na Sveučilištu u Gothenburgu u klasi Malin Bång. Tamo se usavršava kod drugih profesora i skladatelja kao što su Ole LützowHolm, Per Anders Nilsson, Karl Joel Olov Eriksson, Palle Dahlstedt. Također sudjeluje u projektu New classical music u Gothenburgu, a u sklopu kojeg je praizvedena skladba *Three games* za trio limenih puhača. U rujnu 2022. godine diplomirao je kompoziciju u klasi Berislava Šipuša sa skladbom *Tri impresije sa Sjevera* za veliki simfonijski orkestar, koju je praizvela Zagrebačka filharmonija u KD Vatroslava Lisinskog. Od 2023. godine zaposlen je na Muzičkoj

akademiji u Zagrebu na Odsjeku za kompoziciju i teoriju glazbe. Uz skladateljski rad, radi i na notnom izdavaštvu hrvatskih skladatelja u suradnji s Muzičkim informativnim centrom Koncertne dvorane Vatroslav Lisinski.

Topographia Somnii polazi od ideje sna kao prostora izmijenjene percepcije i unutarnje, često neuhvatljive logike, u kojoj se prizori, odnosi i vremenski tijek ne odvijaju prema zakonitostima budnog stanja nego prema asocijativnim i intuitivnim principima. U tom smislu skladba nastoji oblikovati vlastitu dramaturgiju kao svojevrsnu „kartografiju" snovitog iskustva – promjenjiv prostor u kojem se glazbeni događaji neprestano transformiraju i međusobno preklapaju. Razvoj skladbe temelji se na kontrastnim zvučnim stanjima i promjenama karaktera, pri čemu se glazbeni materijal postupno preoblikuje i vodi prema sve intenzivnijim te slojevitijim odnosima među teksturama i gestama, evocirajući fluidnost i perceptivnu nestabilnost karakterističnu za iskustvo sna.

KREŠIMIR KLARIĆ (Karlovac, 1994.) završio je studij orgulja *magna cum laude* u klasi Ljerke Očić (2019.) i studij kompozicije u klasi Berislava Šipuša na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu (2021.). Redovito pohađa seminare kompozicije, interpretacije i improvizacije kod brojnih domaćih i stranih pedagoga. Nastupa na međunarodnim i domaćim festivalima glazbe. Osim u Hrvatskoj, nastupa u Bosni i Hercegovini,

Sloveniji, Njemačkoj, Italiji, Nizozemskoj i Francuskoj. Aktivno se bavi proučavanjem i izvođenjem improvizacija te organološkim radom. Na studiju kompozicije diplomirao je s Koncertom za orgulje i orkestar *Die Suche nach dem Licht*, za koji je dobio Dekanovu nagradu, a koji je praizveo kao solist uz Zagrebačku filharmoniju pod ravnanjem maestra Ivana Josipa Skendera u siječnju 2022. godine. Djela mu se izvode u Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini, Sloveniji, Slovačkoj, Švedskoj, Danskoj, Makedoniji, Nizozemskoj, Austriji, Njemačkoj i Turskoj. Glavni je orguljaš Nacionalnog svetišta i bazilike sv. Josipa i župe Presvetog Srca Isusovog u Karlovcu. Od 2024. godine naslovni je asistent na Odsjeku za orgulje na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu. Uz Elenu Roce djeluje kao dopredsjednik udruge Organum Histriae, koja organizira istoimeni međunarodni orguljaški festival.

Dissensio je koncert za violinu i komorni ansambl u tri stavka. Skladba istražuje različite oblike napetosti, fragmentacije i sukoba između solističke dionice i ansambla, ali i njihova postupnog približavanja kroz kontrastne glazbene situacije. Prvi stavak, *Fractura*, obilježen je kontinuiranom solističkom dionicom koja održava napetost i kretanje. Glazbeni se materijal razvija kroz različite brzine te se širi i sažima u zvučnoj teksturi. Ansambl gradi slojevite ritamske strukture i istodobne tokove koji se povremeno stapaju u gustu zvučnu masu. Umjesto linearnog razvoja, materijal se prelama i preklapa, stvarajući dojam fragmentiranog i nestabilnog zvučnog prostora. Drugi stavak, *Suspensio*, donosi smireniji i statičniji zvukovni prostor obilježen

neodlučnošću između kretanja i stajanja. Produženi tonovi, boje i krhkija tekstura stvaraju osjećaj zadržanosti i neizvjesnosti. Treći stavak, *Conflictus*, nadovezuje se izborom motiva na prvi stavak, a obilježen je gestom udarca u ansamblu koji se izmjenjuje s motoričkim kretanjem solista. Iako se energija postupno gomila, završetak ne donosi razrješenje ni pobjedu nego postupno iscrpljivanje i odustajanje, kao da se sukob polako raspada u vlastitoj nemoći.

TŌRU TAKEMITSU (1930. – 1996.) bio je prvi japanski skladatelj koji je stekao međunarodno priznanje. U glazbi je većinom bio samouk, uz povremene poduke skladatelja Yasujia Kiyosea. Nakon Drugog svjetskog rata upoznao se s djelima zapadnih skladatelja poput Oliviera Messiaena, Aarona Coplanda i Rogera Sessionsa, a u početku je čak odbacivao japansku tradiciju u korist moderne zapadne glazbe. Godine 1950. skladao je svoje prvo značajno djelo, *Lento in due movimenti*, te suosnovao umjetničku skupinu Jikken Kobo (Eksperimentalna radionica), koja je povezivala glazbu, poeziju, kazalište i vizualne umjetnosti. U tom je razdoblju istraživao serijalizam, elektroničku glazbu i *musique concrète*, a počeo je skladati i filmsku glazbu. Međunarodnu afirmaciju stekao je nakon što je Igor Stravinski pohvalio njegovo djelo *Requiem za gudački orkestar* (1957.). Iako se dugo distancirao od japanske glazbene tradicije, susret s Johnom Cageom 1964. potaknuo ga je da ponovno otkrije vlastitu kulturnu baštinu. Djela poput *Eclipse* (1966.) i *November Steps* (1967.)

spojila su japanske tradicionalne instrumente s orkestrom i postala prekretnice njegova stila. Takemitsu je razvio jedinstven glazbeni jezik koji povezuje istočnjačku i zapadnjačku estetiku i filozofiju, osobito kroz ideju *ma* — ravnoteže zvuka i tišine. Njegov kasniji opus obilježili su poetski ciklusi inspirirani prirodom i snovima, a koncept „mora tonaliteta" postao je simbol njegova nastojanja da glazbom poveže Istok i Zapad. Kako ističe violinistica Ava Pacheco, „Takemitsu je vjerovao u glazbu kao sredstvo organiziranja ili kontekstualiziranja svakodnevnog zvuka kako bi on postao smislen i razumljiv. Njegova filozofija 'zvuka kao života' stajala je iza uključivanja prirodnih zvukova, kao i njegove želje da suprotstavi i pomiri oprečne elemente poput Istoka i Zapada, zvuka i tišine, tradicije i inovacije." Raznolikost, količina i dosljednost Takemitsuova opusa iznimne su, osobito s obzirom na to da nikad nije djelovao unutar konvencionalnog okvira ili žanra. Osim nekoliko stotina samostalnih glazbenih djela, skladao je glazbu za više od devedeset filmova i objavio dvadeset knjiga.

Rocking Mirror Daybreak, za dvije violine, skladba je nastala 1983. godine temeljena na zbirci pjesama *Rocking Mirror Daybreak* američkog pjesnika Thomasa Fitzsimmonsa i japanskog pjesnika Makotoa Ōokae. Djelo je posvećeno Ani i Idi Kavafian, koje su ga i praizvele u Carnegie Hallu, u studenom 1983. godine. Naslovi četiriju stavaka preuzeti su iz stihova koje su napisali Ōoka i Fitzsimmons. U skladbi se, kako piše violinistica Ava Pacheco „koriste trenutci tišine koji postoje kao važna protuteža zvuku, demonstrirajući japanski koncept *ma*. Takemitsu

definira *ma* kao činjenicu da su 'zvuk i tišina jednaki', dok japanska kultura koristi pojam *ma* za opis i fizičkog i vremenskog prostora. Za Takemitsua, *ma* je majka zvuka... *Ma* je životni prostor više nego stvarni prostor." Prvi stavak, *Autumn (Jesen)*, donosi karakteristične zvukove za skladateljev jezik, polaganog tempa, bogatih harmonija, oslikavajući stihove iz Fitzsimmonsove pjesme istoga naziva: „Drveće se svlači do kostiju ostavljajući boju vjetru..." i „...gole kosti nasuprot nebeskom plaštu...". Preostala tri stavka donose pokrenuti tempo, ponovno glazbeno dočaravajući slike opisane u stihovima. U drugom stavku, *Passing Bird (Ptica u prolazu)*, Takemitsu opsežno koristi *ma* kako bi stvorio sliku različitih ptica prisutnih u Ōokinoj pjesmi *Passing Bird*. Brzi zvukovi nalik ptičjem letu suprotstavljeni su stankama, nakon čega slijedi ritamski složen odsjek koji podsjeća na djela za dvije violine Béla Bartóka. U sljedećem stavku, *In the Shadow (U sjeni)*, melodijski fragmenti nadovezuju se jedan na drugi iznad postojanog ritamskog gibanja („Napetost između suprotnih zvijezda drži ovo drvo u stalnom plesu..."). Četvrti stavak, *Rocking Mirror (Ljuljajuće zrcalo)*, sadrži kompozicijska zrcaljenja, posebice u strukturi djela s ritamskom razradom po uzoru na Bartóka. „Vidim svoje lice kao u moru davnih godina, kako se ljulja među tijelima prijatelja..." (Fitzsimmons). U tom dijelu dvije violine valovito se sudaraju jedna s drugom poput valova, stvarajući efekt „ljuljajućeg" zrcala.

LUKŠA VUČIĆ (Split, 2000.) djeluje kao skladatelj, producent, aranžer, klavirist i pedagog, a umjetnički se potpisuje kao **LUKŠA V. MONTANA**. Njegov opus obuhvaća djela za različite sastave – od elektroničke glazbe do zborskih i orkestralnih partitura od kojih se recentno istaknuo djelom *Menu pour orchestre capricieux,* praizvedenim u sklopu 62. Glazbene tribine u Osijeku 2025. godine. Diljem Hrvatske, njegovu glazbu izvode istaknuti komorni sastavi poput Papandopulo kvarteta i Synchronos ansambla, a izvedbe ostalih djela slušaju se i izvan granica zemlje: u Sloveniji, Velikoj Britaniji i SAD-u. Montana je upisao diplomski studij Columbia College za primijenjenu glazbu u Chicagu, a prethodno je završio preddiplomski studij kompozicije na Sveučilištu u Cardiffu. Završnu fazu studija zaokružuje diploma iz glazbene kompozicije s Umjetničke akademije u Splitu pod mentorstvom Ivana Božičevića. Dobitnik je brojnih nagrada i priznanja, uključujući Cinehill Mini-score 2025. za najbolju originalnu glazbu za kratkometražni film te za kratkometražni film *Ashes* na Wildsound Festivalu u Chicagu 2024. godine. Tijekom obrazovanja osvojio je vrijedna priznanja i nagrade, među kojima se ističu David Evans Prize u Cardiffu, Rektorova nagrada u Splitu, prva nagrada na Hrvatskom državnom natjecanju iz orgulja (HDGPP, 2017.) te prvo mjesto prema odluci žirija na večeri Dalmatinske šansone u Šibeniku 2024. godine. Njegov rad prepoznaje se i na međunarodnoj filmskoj sceni, a skladao je glazbu za nagrađivane kratkometražne filmove kao što su *Šta će selo reć* i *Magical Mishap*. Autor je glazbe za animiranu seriju *MechWest* koja je stekla višemilijunsku publiku među mlađim gledateljima u

SAD-u. Njegova se glazba može čuti i na *streaming* servisima diljem svijeta, kao što su Netflix, Amazon Prime i Angel Studios. Montana radi na Umjetničkoj akademiji u Splitu, gdje je uveo kolegije posvećene primijenjenoj glazbi. Aktivno djeluje i kao klavirist te aranžer za Simfonijski orkestar HRT-a i HNK Split, kao i na snimanjima s BBC-jevim Nacionalnim orkestrom Walesa u Cardiffu.

SENKŌ (u prijevodu *bljesak*) predstavlja djelo za ansambl, fiksnu elektroniku i video koje istražuje kratkotrajni, gotovo neuhvatljivi trenutak između percepcije i spoznaje, bljesak koji se ne može jasno imenovati, ali ostavlja snažan trag. Polazeći od ideje „trenutka" kao prolaznog učinka ili pojave, skladba kroz raznovrsne zvučne palete, u suživotu s elektronikom i videom, neprestano reinterpretira sam pojam bljeska. Kroz postupno oblikovanje zvučnih slojeva i napetosti, *SENKŌ* ne traži konačan odgovor već trenutak stvaranja svjetlosti iz same sebe. Naslov skladbe evocira iskru, sjaj ili kratki odbljesak uhvaćen u vlastitom nastajanju, nešto između zvuka, svjetla i prolazne misli koja traje tek trenutak, ali ostaje prisutna dugo nakon što nestane. Ideju skladbe skladatelj dodatno približava vlastitom poemom:

... nije osjećaj ...
... to je trenutak ... podražaj ...
... za neko otkriće ... za neke Božji glas ...
... za druge, dodir nečega nevidljivog ...
... ne znam što je ... ali znam što nije ...
... nije raj ... nije pakao ... nije ljubav ...

... samo bljesak ... iskra uhvaćena u vlastitom nastajanju ...
... pogledaj prema gore! ...
... to je trenutak ... koji stvara ...
... svjetlost ...

MATKO BREKALO (Osijek, 1993.) diplomirao je glazbenu pedagogiju i kompoziciju na Umjetničkoj akademiji u Osijeku te glazbenu teoriju i kompoziciju na Konzervatoriju Richard Wagner u Beču i Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku. Njegove skladbe variraju od skladbi inspiriranih hrvatskom tradicionalnom glazbom do suvremenog i eksperimentalnog stila. Surađivao je s brojnim ansamblima i solistima: Zagrebački ansambl flauta (Hrvatska), ConTempora (Sjeverna Makedonija), pre-art (Švicarska), TENM (Aut), Simfonijski Orkestar Hrvatske radiotelevizije, Zagrebačka filharmonija i drugi. Njegovo polje interesa koje inspirira njegovu glazbu uglavnom je filozofija, koje dovodi do personifikacije modernog društva kroz glazbu.

Uz svoju novu skladbu ***Fractality Paradox*** za ansambl Matko Brekalo je napisao: „Paradoks fraktalnosti leži u tome što fraktali imaju beskonačnu složenost unutar konačnih granica. Navedeno stvara osjećaj da priroda skriva beskonačnost unutar konačnog svijeta. Na neki način, fraktalnost je jedan od rijetkih uvida ljudske civilizacije u ono što nam je perceptivno nedokučivo, neki bi rekli božansko. Sličan paradoks nalazimo i u prvom zakonu termodinamike koji kaže da se

energija ne može stvoriti niti uništiti, već se samo može pretvarati iz jednog oblika u drugi, dok ljudi u prirodi navedeni zakon promatraju kroz prizmu vlastite svijesti koja je ograničena procesima kao što su starenje, trunjenje i u konačnici smrt i navodni konačni kraj postojanja.“

TIHOMIR RANOGAJEC (Osijek, 1990.) završava studij glazbene pedagogije na Umjetničkoj akademiji u Osijeku, kad osvaja Rektorovu i Dekanovu nagradu. Tijekom studija sudjeluje u Erasmus stručnoj praksi u Londonu, gdje surađuje s organizacijom Sound and Music na projektima usmjerenima na razvoj nove glazbe i podršku mladim skladateljima. Godine 2015. dobitnik je stipendije Fonda Rudolf i Margita Matz Hrvatskog društva skladatelja za poticanje mladih skladatelja. Diplomski studij kompozicije završava 2023. godine na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku, u klasi profesora Davora Bobića. Svoj skladateljski rad dodatno je usavršavao na majstorskim tečajevima kod istaknutih skladatelja, među kojima su Nina Šenk, Nils Vigeland, Genoel von Lilienstern i Davor Vincze. Njegova djela izvodili su brojni ugledni ansambli i institucije, uključujući Zbor i Tamburaški orkestar HRT-a, Papandopulo kvartet, Hrvatski komorni orkestar, Umze Ensemble, INK Experiment Duo, Synchronos Ensemble, Riot Ensemble, Airborne Extended, S/UMAS, OKTOS Ensemble te Hrvatsko narodno kazalište u Osijeku. Trenutno je zaposlen na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku, u zvanju višeg asistenta na Odsjeku za instrumentalne studije i kompoziciju s teorijom glazbe te je član Umjetničkog odbora Hrvatskog tamburaškog saveza.

The Last Birdsong skladba je inspirirana, prema riječima skladatelja, „terenskom snimkom ptice Kauaʻi ʻōʻō (Moho braccatus), koja je zabilježena 1987. godine na Havajima. Na toj se snimci čuje posljednji potvrđeni mužjak kako izvodi svoj karakteristični ‘duetni’ pjev, ali bez odgovora ženke. Moho braccatus vrsta je službeno proglašena izumrlom 2000. godine. Vrlo poetična priča koja predstavlja samo jedan u nizu oblika života na planetu koji su nestali u bespućima nemilosrdne evolucije. Tako i ova skladba predstavlja mnoštvo različitih malih sudbina koje se razvijaju, rastu, uspinju, padaju; poneke nestanu i iščeznu, dok neki oblici života prevladaju i nadvladaju – sve što možemo očekivati u divljini. Skladba je ujedno i svojevrsni *hommage* Olivier Messiaenu, ornitologu/skladatelju, čije sam partiture neprestano imao uz sebe tijekom rada na ovoj skladbi.” (T. Ranogajec)

Fotografija: Vedran Metelko

EVU MACH (1993.) opisuju kao „violinisticu snažnog temperamenta i muzikalnosti, čije sviranje karakterizira veliki dinamički raspon i potpuna predanost glazbi“. Prvu poduku iz violine prima u Glazbenoj školi Rudolf Matz u Zagrebu, a potom i kod profesora Armina Sešeka u Ljubljani. Na Muzičkoj akademiji u Zagrebu magistrira 2015. godine u klasi prof. Tarasa Petchenyja. Godine 2018. završava svoj drugi magisterij na Akademiji Leopold Mozartu Augsburgu, u klasi prof. Petrua Munteanua. Dodatno se usavršava na Scholi Cantorum u Parizu, u klasi profesorice Violete S. Huart, gdje je 2020. stekla Diplôme de virtuosité uz posebne pohvale. Tijekom školovanja osvojila je mnoštvo nagrada na državnim i međunarodnim natjecanjima, među kojima se ističu prva nagrada na međunarodnom natjecanju Premio Città di Padova u Italiji te nagrada D'Addario Prize Winner na međunarodnom natjecanju Malta International Music Competition. Usavršavala se i na brojnim majstorskim tečajevima uglednih violinističkih pedagoga, među kojima su Stefan Milenkovich, Christian Altenburger, Igor Petrushevski, Robert Szreder, Dora Schwarzberg, Salvatore Accardo i Vadim Gluzman. Sudjelovala je u projektima Euphony Youth Orchestra, Orchestre des Jeunes de la Méditerranée i Kammerorchester der Bayerischen Philharmonie pod vodstvom istaknutih svjetskih dirigenata kao što su Gianandrea Noseda i Alain Altinoglu. Tijekom sezone 2017./2018. svirala je kao članica orkestra Rheinische Philharmonie u Koblenzu. Od 2019. godine, tri je godine radila na mjestu zamjenice koncertnog majstora orkestra HNK u Zagrebu, nakon čega nastavlja samostalnu karijeru posvećenu solističkom koncertiranju i sviranju u različitim komornim ansamblima, u

Fotografija: Jan Iveta

Hrvatskoj i inozemstvu. Osnivačica je Trija Samobor i Trija CROmatika – u kojima surađuje s Mijom Pečnik, Petrom Kušan, Laticom Anić i Jasnom Simonović Mrčela. Stalna je članica Cantus Ansambla te redovito održava seminare i radionice za mlade violiniste. U Zagrebu je pokrenula koncertni ciklus pod nazivom *Klasika na Mach*. U suradnji s izdavačkom kućom Nota Bene Records dosad je snimila i objavila dva digitalna nosača zvuka: izdanje *Slavenska rapsodija*, koje izvodi uz pijanisticu Petru Gilming, te izdanje *In modo Croatico*, koje izvodi kao članica Trija Samobor.

Fotografija: Octavio Nava

Tijekom nekoliko desetljeća **IRVINE ARDITTI** smatra se jednim od najvažnijih i najutjecajnijih izvođača na području Nove glazbe. Uz legendarnu karijeru prvog violinista Arditti Quarteta, oživio je i velik broj solističkih djela. Irvine Arditti praizveo je niz opsežnih djela napisanih posebno za njega. Među njima su Xenakisov Dox Orkh i Hosokawina Landscape III za violinu i orkestar, kao i Ferneyhoughov Terrain, Francesconijevi Riti Neurali i Body Electric, Dillonov Vernal Showers i Harveyjeva Scena, Paredesove Señales, Pausetova Vita Nova, Reynoldsov Aspiration i Sciarrinove Le Stagioni Artificiali, sva za violinu i ansambl. Rođen u Londonu 1953., Arditti je počeo studirati na Kraljevskoj

glazbenoj akademiji sa 16 godina. Pridružio se Londonskom simfonijskom orkestru 1976., a dvije godine kasnije, u dobi od 25 godina, postao je njegov zamjenik koncertnog majstora. Orkestar napušta 1980. kako bi se mogao posvetiti kvartetu Arditti, koji je osnovao još kao student. Nastupao je s mnogim uglednim orkestrima i ansamblima, uključujući Asko Ensemble, Avanti, Bavarski radijski orkestar, Simfonijski orkestar BBC-a, Berlinski radijski simfonijski orkestar, Concertgebouw, Ansambl Contrechamps, London Sinfoniettu, Ensemble Modern, Nacionalni orkestar Pariz, Schoenberg Ensemble i Ensemble Signal. Uz više od 200 snimki s kvartetom Arditti, Irvine Arditti ostvario je i impresivan katalog solističkih snimaka. Njegov CD s djelima za solo violinu skladatelja kao što su Carter, Estrada, Ferneyhough i Donatoni, kao i snimka Nonove La Lontananza, obje u izdanju Montaigne Auvidis, osvojili su brojne nagrade. Snimka Cageovih Freeman Etudes za solo violinu, dio njegove cjelovite Cageove violinističke serije za američku etiketu Mode, ušla je u glazbenu povijest. Godine 2013. izdavačka kuća Bärenreiter objavila je knjigu *The Techniques of Violin Playing*, koju su napisali Arditti i skladatelj Robert Platz. Njegova najnovija knjiga *Collaborations – Reflections on 50 years of working with Composers* objavljena je u izdanju Schotta 2023. U studenom 2017. Arditti je u Parizu primio nagradu Charles Cros Grand Prix in honorem, priznanje za životno djelo koje odaje počast ukupnosti njegove karijere i iznimnoj ulozi u službi glazbe. Nagrada je dodijeljena i za njegov najnoviji CD *Caprices*, s glazbom Bouleza, Cartera, Nunesa i Sciarrina, objavljen na etiketi Aeon. Dvostruki CD s glazbom Rogera Reynoldsa nedavno je objavljen na etiketi Kairos.

BERISLAV ŠIPUŠ (Zagreb, 1958.) diplomirao je kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u razredu Stanka Horvata, a usavršavao se kod Gilberta Bosca u Udinama te Françoisa-Bernarda Mâchea i Iannisa Xenakisa u pariškom Elektroničkom studiju UPIC. Dirigiranje je usavršavao kod Vladimira Kranjčevića, Željka Brkanovića, Krešimira Šipuša i Milana Horvata. U Teatru alla Scala u Milanu bio je asistent dirigenta i dirigent (1989. – 2002.). U akademskoj godini 2017./2018. bio je gostujući profesor na Escola Superior de Música de Catalunya u Barceloni. Bio je umjetnički ravnatelj Muzičkog biennala Zagreb od 1997. do 2011. godine, od 2001. do 2005. ravnatelj Zagrebačke filharmonije, a od 2009. do 2011. umjetnički ravnatelj Osorskih glazbenih večeri. Osnivač je i umjetnički voditelj Cantus Ansambla. Dobitnik je brojnih uglednih nagrada i priznanja u domovini i inozemstvu, među kojima su recentne Nagrada Vladimir Nazor Republike Hrvatske te Nagrada Boris Papandopulo Hrvatskoga društva skladatelja za godinu za skladbu *Pasija.* Snimka skladbe *Pasija* u izdanju Cantusa i HRT-a godine 2024. donijela mu je i četiri nagrade Porin u kategorijama klasične glazbe, među kojima su Porin za najbolju skladbu i najbolji album klasične glazbe. Autor je više od osamdeset skladbi, među kojima i recentne opere *Posljednji intermezzo*, praizvedene na Muzičkom biennalu Zagreb 2021. te *Pasije*, skladane za Zbor HRT-a. Krajem travnja 2022., u sklopu dugogodišnje hrvatsko-kanadske suradnje, gostovao je u Kanadi, održavši predavanja i koncerte te dirigirajući ansamblima Turning Point i Canadian Sinfonietta. Od prosinca 2011. bio je zamjenik ministrice kulture Republike Hrvatske, a od travnja 2015. do veljače 2016. obnašao je dužnost ministra kulture

Fotografija: Matej Grgić

Republike Hrvatske. Član je HDS-a, a od svibnja 2012. i član suradnik Razreda za glazbenu umjetnost i muzikologiju HAZU. Od 2019. do 2023. bio je pročelnik Odsjeka za kompoziciju i teoriju glazbe Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu, gdje danas radi kao vanjski suradnik, profesor kompozicije.

CANTUS ANSAMBL vodeći je hrvatski ansambl za suvremenu glazbu koji neprekidno djeluje od 2001. godine. Osnovan je na inicijativu vodstva festivala Muzičkog biennala Zagreb kao privremeni projekt, no zahvaljujući entuzijastičnom odazivu i posvećenosti svojih glazbenika ubrzo je prerastao u stalni ansambl, koji je do današnjeg dana postao neizostavan sudionik hrvatske scene suvremene glazbe. Puna dva desetljeća suvremena glazba u Hrvatskoj, ona hrvatskih skladatelja, ali i predstavnika međunarodne scene, uvelike živi kroz aktivnosti Cantus Ansambla koji je osnovan s ciljem istraživanja, otkrivanja i predstavljanja novih te dotad neistraženih sfera Nove glazbe. Oni su protagonisti nacionalnih festivala i različitih događanja u kulturi, a od 2006. su godine domaćini vlastitog koncertnog ciklusa. Godine 2008. bili su službeni ansambl ISCM-ovih Svjetskih dana nove glazbe u Vilniusu, nakon čega se povećao broj njihovih inozemnih gostovanja. O važnom položaju Cantus Ansambla unutar hrvatskog, ali i međunarodnog konteksta svjedoči oko 130 praizvedbi, više od 500 opusa koje su izveli te 40-ak nastupa u inozemstvu (u većini europskih zemalja te u Meksiku, Kanadi i Kini), kao i brojna glasovita solistička te dirigentska imena njihovih suradnika. Njeguju suradnju s nizom istaknutih ansambala za suvremenu glazbu, a sudjelovali su i u međunarodnim projektima uz potporu Kulturnog vijeća EU: Re:New Music te New Music: New Audiences. Jedna od najvažnijih značajki djelovanja ovog ansambla su i gostujuće izvedbe na vodećim festivalima suvremene glazbe pa su za svoje trostruko diskografsko izdanje odabrali upravo snimke izvedbi „uživo", zabilježenih u

Hrvatskoj i na međunarodnim podijima, usmjeravajući tako pozornost na važnost trenutka u procesu stvaranja suvremenog glazbenog djela. Dugogodišnja suradnja Cantus Ansambla i Ansambla Icarus iz Italije kulminirala je na Muzičkom biennalu Zagreb 2019. koncertnim portretom talijanskog skladatelja Ivana Fedelea, koji je za tu prigodu napisao novo djelo *X-Tension II* za zajednički nastup oba ansambla. Na Osorskim glazbenim večerima 2019. Cantus Ansambl praizveo je novu operu Olje Jelaske, *U traganju za plavom pticom* te ponovno izveo Schönbergova *Pierrot lunairea*. Koncertna sezona 2019./2020. bila je posvećena prijateljskim državama, glazbenicima i skladateljima, s kojima je ansambl surađivao tijekom dvadeset godina djelovanja. U povodu dvadesetogodišnjice postojanja, uz redoviti koncertni ciklus i gostovanja, Cantus Ansambl predstavio je projekt *20 za 20* — 20 odabranih skladbi istaknutih hrvatskih skladatelja u vrsnim izvedbama 20 članova ansambla, a završetak koncertne sezone 2021./2022. obilježava suradnja sa slovenskim puhačkim kvintetom Slowind, da bi u kalendarskoj 2023. godini ostvario čak dva vrlo zapažena koncerta na Muzičkom biennalu u Zagrebu. Tad je započeta još jedna suradnja, ovog puta s francuskim ansamblom Proxima Centauri, koji će već 15. listopada ove godine ugostiti Cantus Ansambl u Bordeauxu, s programom isključivo hrvatskih skladatelja. U tom lancu suradnji posebno se ističe i projekt s kanadskim ansamblom Turning Point, koji je „zatvorio“ sezonu 2022./2023. Cantus Ansambla velikim koncertom u maloj dvorani KDVL. U jesen 2024. Cantus Ansambl odlazi na svoju veliku treću turneju po Kanadi, upravo zahvaljujući projektima

suradnje s ansamblima poput Turning Point iz Vancouvera i Les Amis iz Toronta te na gostovanje u Italiju, gdje su u suradnji s Ansamblom Icarus nastupili u Reggio Emiliji i Rimu. U ovoj sezoni, u kojoj obilježava 25. obljetnicu rada, Cantus Ansambl započeo je međunarodnu suradnju s Ansamblom Hashtag iz Varšave. Tim je povodom Ansambl Hashtag nastupio na koncertu otvorenja ovogodišnje sezone Cantus Ansambla u Zagrebu, dok je Cantus nastupio u listopadu prošle godine u dvorani Hashtag Lab u Varšavi.

Fotografija: Matej Grgić

Pozivamo vas na koncerte Cantus Ansambla u novoj **sezoni 2026./2027.**

01

12.10.2026.

@ **MALA DVORANA KDVL**

VOLARE, VOLARE

ANSAMBL ICARUS
Solistica: **MATILDE LAZZARONI**
Dirigent: **TOMASSO USSARDI**

Verrando — Sani
Skljarov* — Franceschini

—

Ulaznice su u prodaji na blagajni dvorane *Lisinski*, kao i u sustavu **ULAZNICE.HR**

02

19.12.2026.

@ **VELIKA DVORANA KDVL**
/ Lisinski subotom

GODINA SVEČANOSTI / FINALE

Solisti: **IRVINE ARDITI, IVAN NOVINC, IVANA SRBLJAN, LP DUO, RADOVAN VLATKOVIĆ**
Dirigenti: **IVAN JOSIP SKENDER, BERISLAV ŠIPUŠ**

Horvat — Oliver * — Berio
Kelemen — Penderecky

cantus ansambl

03

18.1.2027.

@ **HRVATSKI GLAZBENI ZAVOD**

GESELLSCHAFT DER MUSIKFREUNDE

Dirigent: **IVAN JOSIP SKENDER**

Kiš — Ferek Petrić — Glojnarić
Ivičević — Reutz Drobnić*

04

11.4.2027.

@ **HNK 2** / Muzički biennale Zagreb

CANTUS I BIENNALE

Dirigent: **PREMIL PETROVIĆ**

Davor Branimir Vincze:
Freedom Collective, opera

05

17.5.2027.

@ **HRVATSKI GLAZBENI ZAVOD**

OČEVI I DJECA

Solistica: **EVA MACH**
Dirigent: **BERISLAV ŠIPUŠ**

Xenakis — Kurtag — Detoni
Adams — Legin*

—

* praizvedba

SAVE THE DATES!
sezona
2026./2027.
cantus
ansambl

NOSITELJ PROJEKTA | **NAKLADNIK**
Hrvatsko društvo skladatelja
Berislavićeva 9, Zagreb

ANTUN TOMISLAV ŠABAN | glavni tajnik HDS-a

BERISLAV ŠIPUŠ | umjetnički voditelj

IVAN JOSIP SKENDER | stalni dirigent

DOROTEA RACZ | producentica ansambla

MARTINA VASILJ | suradnica za produkciju i komunikaciju

DENIS PALAČIĆ | poslužitelj ansambla

SRĐANA VRSALOVIĆ | urednica izdanja

DARIJA ŠĆUKANEC | lektorica izdanja

ZLATAN VEHABOVIĆ | autor likovnog rješenja naslovnice

EMIL ŠIMIK, ECONIK d.o.o. | likovno oblikovanje izdanja

NEW FLYER | tisak

100 PRIMJERAKA | naklada

HDS
CANTUS
cantus ansambl
GRAD ZAGREB
canopy
ZAGREB | CITY CENTRE

cantus ansambl

www.cantus-ansambl.com | www.hds.hr